



# DOUĂ FURNICI ȘI UN ELEFANT

foto Dan Mărășescu



Augustin Cupșa este scriitor pentru oameni mari, calitate în care a publicat trei cărți la Editura Humanitas: *Așa să crească iarba pe noi* (2017), *Marile bucurii și marile tristeți* (2021) și *Străinătate* (2022). A descoperit călătoriile furnicilor împreună cu Ioana, fiica sa, cu care obișnuiește să inventeze povești și să râdă foarte mult. Trăiește și lucrează în București, iar cel mai tânăr membru al familiei sale este Liniuță, un pisoi salvat de pe stradă, luuung și cam slab (dar este încă foarte mic).



Andreei Dobreci i-a plăcut să deseneze de mică, drept care, atunci când s-a făcut mare, a studiat arte și graphic design. Din 2017 se ocupă de grafica volumelor care apar la Humanitas Junior. Tot aici a ilustrat *Povești somnifere*, de Vlad Stroescu, și cărțile din seria „Biblioteca de 10+”. Întrucât e pisicofilă, i-a făcut loc în apartament unei pisici negre cu alb, pe nume Puca.



AUGUSTIN CUPȘA

# DOUĂ FURNICI ȘI UN ELEFANT

De la un capăt al Lumii la celălalt

(Povești la care am scris și am râs cu Ioana Cupșa)



Ilustrații de Andreea Dobreci



Redactor: Iustina Croitoru  
Concepția grafică: Andreea Dobreci  
Corector: Ana Alfianu

Tipărit la Bookart Printing

© HUMANITAS, 2023

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cupșa, Augustin

Două furnici și un elefant: de la un capăt al lumii la celălalt /

Augustin Cupșa; il. de Andreea Dobreci. - București:

Humanitas, 2023

ISBN 978-973-50-8165-2

I. Dobreci, Andreea (il.)

821.135.1

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51

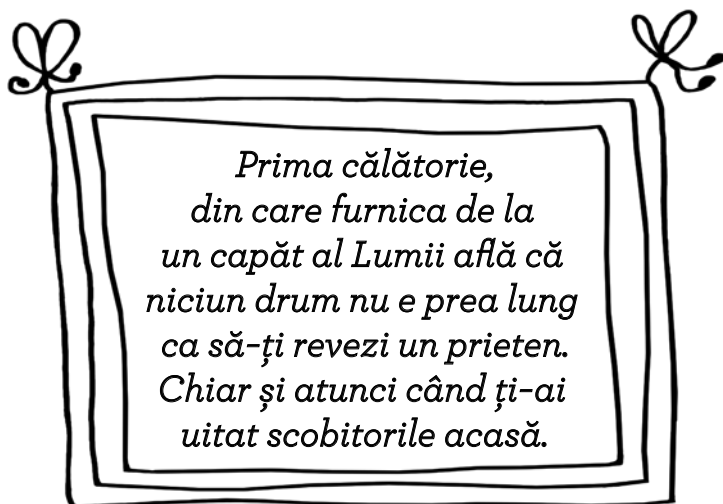
[www.humanitas.ro](http://www.humanitas.ro)

Comenzi online: [www.libhumanitas.ro](http://www.libhumanitas.ro)

Comenzi prin email: [vanzari@libhumanitas.ro](mailto:vanzari@libhumanitas.ro)

Comenzi telefonice: 0723.684.194

# LA DRUM! CAP-COMPAS SPRE CAPĂTUL LUMII



A fost odată o furnică neagră, care locuia la capătul Lumii...

...și era prietenă cu o altă furnică neagră, care locuia la celălalt capăt al Lumii.

Cele două furnici vorbeau des la telefon, își povesteau întâmplările de peste zi, discutau despre vreme, despre filme, despre sandale și despre prețul piureului de castane.



În fiecare dimineață furnica de la un capăt al Lumii își făcea un ceai roșu, african, cu aromă de portocale, se suia pe taburetul din bucătărie și o suna pe furnica de la celălalt capăt al Lumii.

Sau invers.

Deși ordinea nu are mare importanță, pentru că și această furnică bea tot ceai roșu, african, cu aromă de portocale.



Petreceau dimineața sporovăind, în timp ce fiecare deretica prin casă și prin grădină sau pregătea masa de prânz. Apoi se sunau din nou după-amiaza ca să-și povestească pe îndelete cum le ieșise mâncarea și ce voiau să facă mai departe. Stăteau atât de mult la telefon, încât uneori nu mai făceau nimic altceva toată ziua.

Dacă una dintre furnici visa ceva interesant, a doua zi dimineață conversația începea cu acest vis. Uneori,



pentru că nu-și mai amintea ce visase, una dintre furnici începea să inventeze un vis. (Nu se știe care dintre cele două furnici.)

Într-o noapte una dintre furnici a visat că făcea gimnastică pe o portocală. Ideea i s-a părut extraordinară, era ca un fel de dans, trebuia să-și țină echilibrul cu toate picioarele și să-și balanseze cu grijă corpul.

Se făcea că era pe o pajiște întinsă și se putea rostogoli în orice direcție, fără să se ciocnească de cineva. Pentru că nu mai era nimeni și nimic în preajmă, doar iarbă și flori mici, care miroseau îmbietor.

Așa că s-a rostogolit și s-a rostogolit până când portocala a început să prindă viteză. Acum era cu adevărat amuzant, simțea un gol în stomac care o îndemna să-și miște picioarele și mai repede.

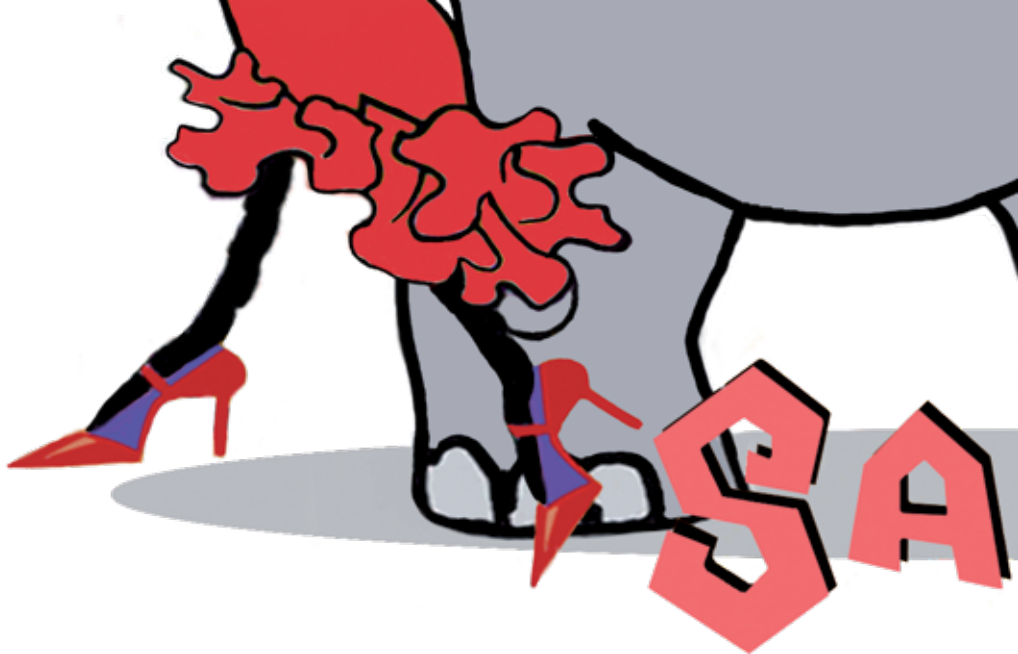
— Iu-huuu! a strigat fericită furnica și s-a ridicat în două picioare.

Imediat după aceea, s-a pomenit pe podea, cu toate picioarele în sus. În timp ce visa, căzuse din pat. Sub fund avea perna pe care o tot rostogolise în somn dintr-o parte într-alta a saltelei; iar cana cu ceai de pe noptieră i se răsturnase drept în cap. Acum era trează de-a binelea, și din vis nu mai rămăsese decât o aromă discretă de portocale. De la băltoaca de ceai de pe podea.

Dis-de-dimineată a pus mâna pe telefon și a sunat-o pe cealaltă furnică, dar aceasta n-a răspuns. Furnica de la capătul Lumii s-a îngrijorat, se gândea că cealaltă furnică ar fi putut păți ceva sau ar avea nevoie de ajutor, fiind singură la celălalt capăt al Lumii.

Așa că s-a hotărât să plece cât mai repede la drum ca să vadă ce s-a întâmplat.





E un drum lung între capetele Lumii pentru o furnică. Mai ales când are un bagaj foarte încărcat.

Din fericire, cele două furnici erau prietene cu un **elefant**. El putea să străbată distanțele cu pași mari și nu obosea ușor. Pe deasupra, îi plăcea foarte mult să călătorească și să facă vizite, să asculte muzică și să danseze.

Așa se și cunoscuseră elefantul și furnicile, la un club de dans. Furnicile erau pe-atunci vecine și mergeau împreună la sala din cartier. Din păcate, niciuna nu avea pereche, și își petreceau toată seara așteptând să le invite cineva la dans.

Elefantul era și el singur. Era un bun dansator, dar nici el nu-și găsea pereche.

Într-o seară elefantul și-a luat inima-n dinți și le-a invitat la dans.

A dansat cu una dintre furnici, apoi cu cealaltă.

Într-adevăr, elefantul se pricepea, își mișca bine picioarele. Iar furnicile se prăpădeau de râs.

Dansau cu rândul toate stilurile și rămâneau la sala de dans până noaptea târziu. Au petrecut foarte multe

# CUPRINS

La drum! Cap-compas spre capătul Lumii . . . . .	5
A venit vara! Furnicile îl iau pe elefant la plajă . . . . .	19
Furnicile își pun mustăți și dau fuga la muzeu! (Și toți se iau după ele.) . . . . .	33
Furnicile sar cu parașuta. Dar nici elefantul nu se lasă mai prejos . . . . .	49
Aniversarea furnicii de la un capăt al Lumii (Sau de la celălalt. În fine, Pământul e rotund.) . . . . .	67
Furnicile se mută împreună. Din nou! . . . . .	81



